

Van Kriekens bigband klinkt niet spetterend maar wel mooi

Laetitia van Krieken's Big Bang

BIMhuis, Amsterdam 27/9. 8 oktober in Wilhelmina, Eindhoven.

Muziek Als je jarenlang toetseniste van The Nits bent geweest, weet je iets van muziekaal inkleuren. Laetitia van Krieken is die kennis nu aan het botvieren met een groot palet, haar dertienkoppige Big Bang. Erg explosief klonk het niet, op een paar goed geplaatste uitbastingen na, maar wel vaak bijzonder mooi.

In plaats van een conventionele big bandbezetting stelde ze vijf blazers en een strijkkwartet op, plus ritmesectie. Dat leidde natuurlijk tot een zachter, minder schetterend groepsgekluis, met meer opties in de contrastwerking. Daarvan werd gretig gebruik gemaakt. Haar composities zijn melodisch niet bijzonder pakkend, maar de arrangementen boeiden en behaagden van begin tot eind, met steeds andere combinaties van instrumenten, zoals een Ellingtoniaans trio van bugel, klarinet en basklarinet. Orkestraties in subtiele lagen, vaak gestaffeld, niet in brede vegen. De bitterzoete partijen van de strijkers, met kruidige dissonanten, waren helaas niet altijd goed te horen als de blazers voluit gingen: jammer, want als ze wel helder doorkwamen bleek wat een hechte en swingende sectie ze vormden, met uitstekende solisten als Jeffrey Bruinsma en Herman van Haaren op viool, en celliste Annie Tangberg.

Het was sowieso een indrukwekkende samenballing van talent in het Bimhuis. Bassist Gulli Gudmundsson imponeert altijd met zijn perfecte intonatie en timing, ook nu in combinatie met drummer Pascal Vermeer. Samen wekten ze de gevarieerde ritmes tot leven, van jazzrock en funk tot wiegende ballads. Trompettist Angelo Verploegen, trombonist Hans Sparla en de rietblazers Jasper Blom en Mete Erker schitterden voortdurend; met zulke medewerkers hoeft je zelf niet te soleren, moet Van Krieken gedacht hebben, en dat deed ze ook niet.

Frank van Herk